

Mötet med människorna — starkaste intryck i Caux.

Världskonferensen för moralisk upprustning, som i sommar pågått i Caux, är numera avslutad. Här i vårt land har den väckt mycken uppmärksamhet av både positiv och negativ art. Många svenskar ha dock personliga intryck därifrån och dessa ha varit av alldeles övervägande positivt slag. I förvisning att några personliga intryck av konferensen och dess verkningar på den enskilde skall intressera läsekretsen har Sv. D. anmodat några av de svenska Caux-resenärererna — representerande olika intresseinriktningar — att på några rader sammanfatta sina väsentligaste minnen från Caux.

Greve

FOLKE BERNADOTTE:

Entusiasmen imponerade...

Det är omöjligt att under ett besök i Caux som endast omfattade 20 timmar få annat än ett flyktigt intryck av den världsomfattande rörelse som kallas moralisk upprustning. Jag kom dit, ganska skeptisk, det erkänner jag gärna, men när jag lämnade Caux kände jag att jag kommit i kontakt med något som imponerade bland annat genom sin stimulerande entusiasm.



Greve Folke Bernadotte.

Helt naturligt möter man i denna rörelse, som i alla andra, detaljer som man står frågande, ja, kanske till och med kritisk inför. Detta hindrar dock icke att huvudintrycket blir bestämt positivt. Att träffa entusiastiska trosvissa och uppoffrande människor av olika åldrar, samhällsgrupper och nationer är en upplevelse, och jag är övertygad om att om den glada och kamratliga men samtidigt allvarliga stämning som kännetecknade dem som voro församlade i Caux även kunde gripa ännu större grupper av folken och deras ledare, skulle förutsättningarna ökas för ett bättre samförstånd mellan världens olika nationer.

Kapten UNO LINDEBRO:

Hur en soldat fattar sin uppgift...

MRA framlägger ett positivt program för en fortsatt fredlig samvaro med sin av Gud inspirerade ideologi. Hittills omfattade ideologierna ha ersatt Gud med materialismen och det mänskliga förnuftet. Dessa ideologier, inspirerade av hat och avund, bygga skiljemurar, vilket leder till klasskamp, kaos och krig. MRA är kamp för freden. Kampen går mellan rätt och orätt. Striden utkämpas inom oss själva. Alltså kan var och en göra en insats. Jesus Kristus har lagt grunden för sann demokrati. Han lär, att en enda människosjäl är värdefullare än allt övrigt i världen.



Kapten Uno Lindebro.

Militära ledare berättade i Caux, att de i denna anda funnit nya uppgifter för sig själva och sin trupp. Krigserfarenheten hade understrukit, att den moraliska rustningen betydde mera än den tekniska. Endast en kristen människovärdering möjliggör en demokratisk samvaro inom krigsmakten. Det gäller att ge ungdomen motståndsvilja och styrka mot samhällsupplösande krafter genom en beprövad ideologi som uppbyggs av element vilka skänks moralisk och andlig pånyttfödelse och som riva ned skiljemurar mellan enskilda och nationer. Endast på så sätt blir en soldats uppgift för honom fullt begriplig.

Bankrevisor, riksdagsman SETH MOLANDER:

I sanning ett storslaget program.

Om jag fattat saken rätt har MRA tagit till sin uppgift att hos människorna utan åtskillnad till ras och religion söka väcka intresse för en moralisk förnyelse varigenom världsdemokratien på samarbetets väg — icke krigets — ska vinna kraft att giva folken trygghet, försörjning och rättvisa. I sanning ett storslaget program. Ingen rättsskaffens människa lär kunna göra mera allvarliga invändningar mot ett sådant program — även om man kan ha olika meningar om sättet för dess realiserande. MRA hävdar, och det måste vara riktigt, att ingen, som icke själv är sanningsenlig, ren i sina seder och i sitt förhållande till sin nästa och därtill icke villig att, om så behövs uppoffra sig för sin medmänniska så långt nu detta kan stå i mänsklig makt — han är icke den hundra procentiga familjemedlem, medarbetare eller statsman, som vi i dag behöver för att i helhjärtat samarbete reorganisera vår försörjning och återställa freden mellan folken, mellan människorna och icke minst freden i våra hem.



Riksdagsman Seth Molander.

Byråchefen NILS HAGELIN:

Familjer som löst sina problem.

Det som gjorde starkast intryck på mig i Caux var familjegemenskapen. Tusentals män och kvinnor, unga och gamla, representerande politiska, fackliga, kyrkliga och andra livsområden från världens alla hörn utgjorde en enda stor familj. Alla hade omsorg om varandra, och det var en obeskrivlig glädje i denna samvaro. Orsaken var att de hade funnit lösningen till enskilda familjens problem. Föräldrar, barn och hembiträden berättade huru sådana problem som prestige, oärlighet, pengar, hushållsbestyr, sexualitet och andra ting skapat splittning och bitterhet inom hemmet. Förhållandena i hemmet blevo sådana att ingen annan utväg syntes än skilsmässa. Men genom kontakten med MRA hade de lärt sig ett nytt sätt att leva. När de började bli ärliga och öppna mot varandra och tog på sig sin del i skulden för konflikterna skapades den nya andan. Man började samarbeta och ta ansvar för varandra. Man löste konflikterna genom att gemensamt finna vad som är rätt i stället för vem som har rätt.



Byråchef Nils Hagelin.

Det var en upplevelse att möta ungdomen i Caux. Den strålade av glädje och renhet, därför att den hade givit sina liv och sina karriärmöjligheter för att nu kämpa för sunda hem i hela världen, kämpa för att ge världen en ny framtid för människor fria från nöd och fruktan. Detta är det hopp, som vi alla kunna bygga på.

Fackföreningskassör

K. JOHANSSON, Hagfors:

Förtroendefullt samarbete inom industrien.

Människan måste sättas i centrum om ej den extrema materialismen fullständigt skall förgöra vår civilisation och göra oss till döda arbetsmaskiner och själslösa robotar. Hur den personliga faktorn kommit in i arbetslivet fick vi exempel på i Caux. Där berättades hur inom olika industrier förtroendefullt samarbete kommit till stånd där inte egennyttan utan allmännyttan blivit den drivande kraften. Den engelske industrimannen David Vickers gav oss ett gott exempel på detta. I hans hemstad Leeds finns två fabriker som sysslar med samma tillverkning. I det företag, där David Vickers är driftsledare, beslutade man för ett år sedan att börja arbeta enligt MRA:s anda och principer. Man övergick samtidigt från ackords- till timlönsarbete och redovisar nu en 20 proc. högre produktion och ett löneläge i paritet därmed. På frågan om profiten svarade Vickers, att den kommer alla i företaget till godo. Arbetskraftsbristen är ju svår också i England men den fabrik Vickers leder hade god tillgång på arbetskraft medan den andra hade stora svårigheter att anskaffa nödig personal. Detta resultat ger oss bevis på att där MRA får verka vinnes ej endast ett bättre förhållande människor



Fackföreningskassör K. Johansson.

emellan och en större trivsel, utan också ett bättre materiellt utbyte.

Sekr. K. E. TENGROTH:

Människorna i Caux grepo.

Ruinerna i Hamburg blev för mig bakgrunden till vad jag upplevde i Caux. När jag satt lugnt och skönt i flygplanet, kunde jag inte låta bli att tänka på dem som åstadkommit de väldiga bruna fläckarna i Hamburg och på de kvinnor och barn, som suttit i källarna och kanske aldrig kommit levande ut. I Caux träffade jag människor, som fällt bomber och som suttit i källare och väntat på nedslagen. Det naturliga hade varit, om de präglats av resignation och pessimism. Jag behövde emellertid bara komma till stationen i Caux för att känna en helt annan atmosfär, som präglades av glädje och förtröstan. Ögonen lyste och människors ansikten voro öppna och snara till leenden. Deras väsen utstrålade en varmhjärtad trygghet. Under den mjuka ytan märkte man snart något annat — en stålhard kampvilja. De hade upplevat sammanhanget mellan sin egen och världens materialism och funnit en väg till befrielse för sig själva och för samhället. De voro uppfyllda av vilja att ge ut allt för att öppna ögonen på oss andra, så att i oss kunde skapas samma trygghet och kampvilja.



Sekr. K. E. Tengroth.

Det var människorna i Caux som grepo.